Už tam nikdy nepůjdu!

Tak já nevím. Zdravý životní styl je v háji, romantika a hvězdy mě málem přivedli do ordinace, co ještě mě kdy potká? Doufala jsem, že už nic.Pěkně v klidu jsme s Pepou dokončili zpravodaj a řekli si, že zajdeme na jednoho panáčka do hasičovny.

Tak jo, jeden frťánek pro lepší spaní. V hasičně jsem dopadla na židli, neb jít s Pepou obutá v botkách s jehlovými podpatky je totéž jako běžet šedesátku na čas. Byla jsem udýchaná a žíznivá. Pozapomněla jsem, že přede mnou stojí „bavoráček" a tu žízeň uhasila. Z jedné štamprdličky byly tři. Četbu jsem tentokrát opravdu nepotřebovala. Ráno jsem absolvovala sprint i bez Pepy a tužka mi po papíře při rozborovém semináři nějak drhla.

A porotci byli jak na potvoru zrovna ve formě. Nechápu, jak někteří podobné večery absolvují a druhý den fungují. No prostě – kdybych to bývala byla věděla… *(jn)*

čtvrtek 19. října 2006		
kdy	co	kde
9:30	seminář	malý sál
9:30	Vodnická pohádka	velký sál
10:00		
10:30	Hranice u Aše	
10:45	**Vodnická pohádka**	velký sál
0:00		
0:00	**Hranice u Aše**	
11:00	přípravný výbor	klubovna
13:00	seminář KR SČDO	sokolovna
13:00	příjezd Poniklá	
13:30	loučení Horní Moštěnice	malý sál
14:30	dechovka	před divadlem
14:30	vítání Poniklá	městský úřad
14:30	vítání Chvaletice	městský úřad
15:00	vítání Poniklá	před divadlem
15:00	vítání Chvaletice	před divadlem
16:30	**Defilé pohárku SČDO**	velký sál
19:30	**Ve mlejně**	velký sál
20:00		
20:30	**Chvaletice**	
21:30	seminář KDP	půdička
22:00	zasedání poroty	kuřárna
22:30	společenský večer	hasičovna

Větrník, zpravodaj XXXVII. Krakonošova divadelního podzimu – Národní přehlídky venkovských divadelních souborů. Vydává přípravný výbor. Redakce Jana Fričová, technické zpracování Ing. Josef Hejral, fotografie Ivo Mičkal, video Jarda Vondruška. Náklad 220 ks. Cena 9 Kč.

MINOLTA

Právě čtete číslo 5.

VĚTRNÍK

Ročník XXXVII. Středa 18. října 2006

Dnes

kdy	co	kde
9:30	seminář	malý sál
10:00	**Výročí, Medvěd**	velký sál
10:30		
11:00	**Horní Moštěnice**	
11:30	přípravný výbor	klubovna
13:00	seminář KR SČDO	sokolovna
13:00	příjezd Hranice u Aše	
13:00	loučení Valašská Bystřice	malý sál
14:00	**beseda Fialová, Konvalinková**	velký sál
14:00		velký sál
14:30	vítání Hranice u Aše	MÚ
15:00	dechovka	před divadlem
15:00	vítání Hranice u Aše	před divadlem
17:33	VH Vobskočák	malý sál
19:30	**Výročí, Medvěd**	velký sál
20:00		
20:30	**Horní Moštěnice**	
20:30	seminář KDP	půdička
21:30	zasedání poroty	kuřárna
22:00	společenský večer	hasičovna

Recenze

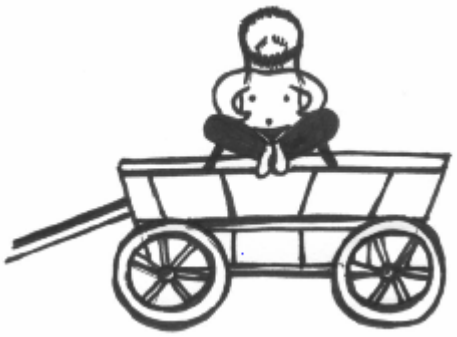
Geisslers Hofkomedianten Kuks, Amor tyran.

Amor Tyran byl první inscenací Geisslers Hofkomedianten Kuks (GHK). Vznikla v roce 2002 a obnovené premiéry se dočkala letos, kdy se konal už 5. Festival barokního divadla v hospitalu zřízeném na Kuksu hrabětem Sporckem, milov-

níkem umění a osvíceným majitelem panství. Sporck byl velmi prozíravým i z hlediska dnešního vnímání cestovního ruchu - učinil z tohoto východočeského kousku přírody nad říčkou Labem turistickou atrakci - lázně, které léčily pouhou čistou vodou, zahřívanou na "termální" efekt! Ale hlavním táhlem tu byly společenské události a působivá sochařská "scénografie" - kdo dnes, i mezi trochu jen vzdělanými, nezná Braunovy sochy Neřestí a Ctností či jeho lesní Betlém...

Dr. Stanislav Bohadlo je hudební vědec a má se Sporckem mnoho společného - vrací jeho nápady do tohoto autentického prostředí. Bohadlo učí na královéhradecké univerzitě, je blázen do barokní hudby a vůbec do uměleckých projevů této úchvatné epochy. Objevuje po evropských archivech barokní texty (např. Rademinovu Atalantu), které GHK zdařile rekonstruuje. U nás je barokní období (v současné divadelní praxi) spojeno především s lidovou hrou (adaptace J. Kopeckého) nebo s evropskou literaturou (Fielding, Gay, apod.) Texty, jimiž se zabývají GHK, jsou tak pro nás překvapením. Takové hry se předváděly v prostředí šlechtických salonů, sálů, někdy v nich sami šlechtici hráli, jindy je přijeli zahrát "berufstheatry", tedy první profesionálové toho druhu. Většinou šlo o morality dotýkající se křesťanského života. Tzv. "hauptakce" se neobešla bez všelija-

Partneři XXXVII. národní přehlídky venkovských divadelních souborů
Krakonošova divadelního podzimu

COMPUTER SHOP CS 23
TTS SEMILY
HYBLER
ROKA s.r.o.
EMBA SOLID BOARD & BOXES
AD servis
METROSTAV
R Sager Die Garten-Galerie
CHAKO PŘÍKRY
P&P s.r.o.
BOLIJA
BEZEMA
KONICA MINOLTA
EPRONA

Přijede Tornádo Lou a princezna Pampeliška

Stalo se již tradicí, že na vysocké přehlídky přijíždí hosté z řad profesionálních herců. Ale nebývá zvykem, že za námi přijedou hvězdy hned dvě – Květa Fialová a Naďa Konvalinková. Obě herečky známe z mnoha nejen filmových, ale i divadelních rolí a já osobně je znám z rolí trochu nevšedních - z přehlídkového módního mola.

Mám tu čest s oběma spolupracovat jako s manekýnkami na módních přehlídkách Ateliéru DONÁT, ale navíc jsou dnes obě pro mě osobami velmi blízkými. Za tu dlouhou dobu, co se všechny známe, jsme prožily spoustu skvělých okamžiků. Proto nebudu skrývat velkou radost, jistě za nás za všechny, že pozvání do Vysokého přijaly, a věřím tomu, že společně strávíme nezapomenutelnou hodinu vyprávění.

Všichni, kdo přijmou dnešní pozvání, budou mít možnost nahlédnout do života těchto dvou skvělých hereček. A proto bych vás chtěla srdečně pozvat na besedu, která se koná dnes ve 14.00 hodin ve velkém sále Krakonošova divadla. (ij)

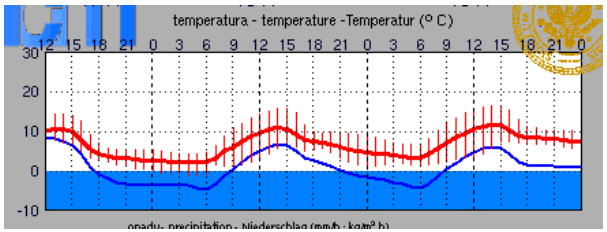
Vobskočáci pozor!

Hromadné valení respektive valné hromadění se bude odehrávat dnes od 17.33 hodin na malém sále Krakonoše. Nezapomeňte na příspěvky – finanční i do diskuse.

Beseda s hostem přehlídky!!!
dnes ve 14:00
ve velkém sále
divadla Krakonoš

Květa Fialová
a
Naďa Konvalinková

Předpověď počasí na středu:

Teploty se budou úspěšně držet mírně nad nulou, ale na plavky to nebude. Nezkoušejte ani hrát divadlo pod širým nebem – nepřijdou diváci. Padat sníh zatím nebude.

kých efektů, hudby, bohatých kostýmů, masek i různých překvapení, ohňostrojů apod. Amor tyran hrála putující společnost Josepha Antona Geisslera, z jehož provedení GHK čerpá. Inscenace Amora je založena na textu, který přeložil Josef Balvín.

přibližuje tuto "hauptakci" dnešnímu vnímání, dokonce s využitím současných divadelních forem a postupů, zapojováním publika, hrou ve hře (proces zkoušky), zcizovacími efekty... Soubor tvoří amatérští herci i mladí profesionálové, kteří ještě před pár lety dělali různé "alternativní" výboje, dnes pracují soustředěně, vědomě a jejich inscenace je v mnohém poučná, inspirující - a především zábavná.

Saša Gregar

Analyzovat proto představení mladého souboru z Kuksu není snadné - co jsme viděli byla jejich svébytná adaptace založená na prvcích divadla na divadle, na lidové hře, která nás těší spontánností, temperamentem, stylizovaným herectvím, režijními i hudebními nápady, jejichž zpracování

Recenze

DS Chaos, Valašská Bystřice
Moje přítelkyně slečna Flintová

Donald Churchil patří do skupiny autorů, kteří se rozhodli na rozdíl od autorů tíhnoucích k experimentálnímu či absurdnímu divadlu především bavit publiku. Napsal desítky televizních, rozhlasových i filmových scénářů a také byl skvělým hercem. A právě tato zkušenost mu pomáhala při psaní téměř desíti komedií. Jsou to hry většinou produkčně levné, s malým obsazení, příběhem pochopitelným širokým vrstvám publika a situacemi, do kterých se v podstatě může dostat každý. Kromě vtipných dialogů jsou poučeny francouzskou fraškou.

Inscenátoři nemohou obejít, a to je i případ tohoto souboru, některé základní požadavky na realizaci tohoto žánru – malé příčiny, velké následky, vršení situací, uzlové body, kdy se zdá, že není úniku, aby se na poslední chvíli našlo řešení, které další situace zcela zhatí. Rytmus téměř úzkostného snu žánru komedie. A tady, zdá se, je určitý problém inscenace. Představitelé procházejí situacemi bez valné proměny, spíše konverzují než aby „aktivně řešili situaci hereckým jednáním“ a hledali východisko. Tam, kde není dostatečně vzrušující zpětná vazba v souhře, vznikají pauzy, ve kterých herci spíše čekají na svoji repliku a v jisté vnitřní pasivitě (nepomůže tu rychlé tempo řeči) se uchylují k jisté obecné charakteristice postav. Tenhle žánr se zdá jednodu-

Návštěvní den

Včerejší den byl plný oficiálních návštěv. Už dopoledne přijel do Vysokého ředitel NIPOSu Praha, František Zborník, jehož doprovázela vedoucí Artamy Lenka Lázňovská. Oba zde strávili celý den a viděni byli i na odpoledním představení divadla z Kuksu, kde seděli zachumláni do dek.

Večer se dostavily také dvě zástupkyně Krajského úřadu Libereckého kraje, Jana Damborská a Karolina Šimonová z oddělení kultury. Ty zase shlédly inscenaci Moje přítelkyně slečna Flintová.

A v očekávání je ještě páteční návštěva z ministerstva kultury. (red)

Ať žijí králíčci

Představení divadelního souboru z Kuksu je inscenována mimo jevištní prkna, hraje se prostě venku. Proto bylo včera divadlo obehnáno tolika improvizovanými zákazy stání a posléze i opáskováno, čímž byl vymezen divadelní sál. Zatímco první představení se odehrálo ještě jakž takž za slunečních paprsků, při druhém už začal tělem prostupovat chlad. Proto byly na některých místech připraveny přikrývky a spacáky.

Svatka Hejralová se ujala role jedné z pokladních a aby před divadlem nenechala své zdraví, učinila

opatření. Zabalila se do teplého kabátu a elegantní obuv vyměnila za hřejivé králíčky. Při druhém představení stejně pečlivě a láskyplně zabalila i porotu do přikrývek a nelenila a postarala se i o mou maličkost. Vděčně jsem vklouzla do slušivých králíčků a teď se mohu vytahovat, že jsem byla zcela legálně v divadle v bačkorách. (jn)

Individuální ocenění na úrovni čestných uznání:

-za dramaturgický počin: Ondřeji Kopičkovi (Kandrdásek), M. Zoščenko – Řeč pronesená na banketě

-za dramatizaci literární předlohy: Miloslavě Exnerové (Západočeši), F.Vanderberg – Gladiátor, postava Rebeky

-za mladý herecký výkon: Jonáši Konývkovi (Kandrdásek) Romeo v dialogu

-za kultivovaný mluvní a hlasový projev: Ludmile Panenkové (Č. Středohoří), paní Toothová v dialogu

Nedělní dopoledne, jako obvykle, bylo věnováno semináři. Na něm byly rozebírány výstupy podle soutěžních kategorií. Jednotliví členové poroty vystupovali v úloze „generálních zpravodajů“ za příslušnou kategorii. Shrnuli poznatky poroty, jak vyplynuly z interní debaty a byli doplněni případně připomínkami ostatních členů poroty. Přitom R.Szymiková jako příslušná odbornice, mluvila k mluvnímu a hlasovému projevu všech účinkujících. Připomínky ze strany poroty byly věcné a konkrétní a byl podnětem k širší diskusi. Ze strany účinkujících připomínky poroty byly přijaty příznivě. Použitá forma „zpravodajů“ se osvědčila.

Při sobotním večerním defilé starosta Velké Bystřice poděkoval všem účinkujícím i pořadatelům a přislíbil rekonstrukci kulturního domu, která hlavně přinese zkvalitnění prostředí konání POHÁRKU, neboť hlavně přinese výměnu již nevyhovujících oken. Že by se blýskalo na časy ?

Po projednání výsledků POHÁRKU rozhodlo vedení SČDO přihlásit nejúspěšnější výstupy z defilé do programu Jiráskova Hronova 2006 do bloku individuálních vystoupení (cca 40 minut).

Letošní kvalita vystoupení na národní přehlídce POHÁRKU SČDO je určitým příslibem pro budoucí léta, avšak problémy s aktivním přístupem ve všech oblastech přetrvávají. Uplatnění i prezentace výstupů nad národní přehlídku by mohla být jedna z cest, jak zvýšit motivaci v ochotnickém společenství.

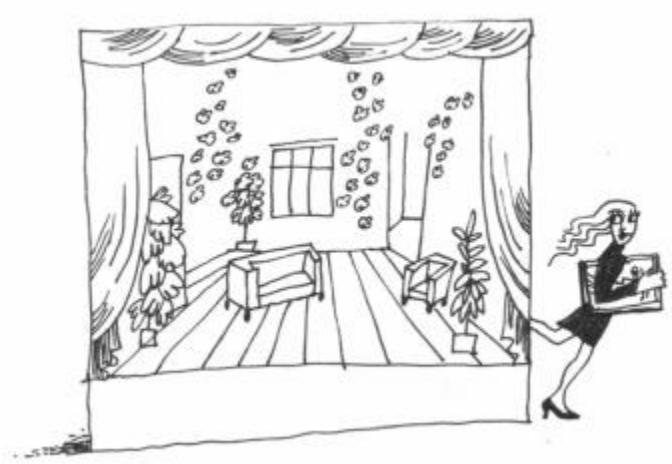
Dušan Zakopal předseda poroty a místopředseda SČDO

Adresy, prosím

Stává se, že dopisy, v nichž Svatka Hejralová jménem přípravného výboru zve stálé návštěvníky na přehlídku, se vracejí jako nedoručitelné. Prostřednictvím Větrníku proto Svatka prosí všechny, kteří pozvánky nedostávají a stojí o ně, aby na sebe zanechali aktuální adresu. Tu je možné nechat v informačním středisku, které najdete v městské knihovně, nebo v krámku u hlavního vchodu divadla Krakonoš. Svatka si je určitě všechny vyzvedne.

Jde konkrétně o kamarády, kteří by rádi přijeli, ale jejich adresa není správná; Petr Richter Karlovy Vary, Dana Žáková Horšovský Týn, Jiří Malát České Budějovice, Karel Mikuláš Plzeň, Divadelní soubor Sedlice, Divadelní soubor Brněnec, Divadelní soubor Mašťov a Divadelní soubor Strážkovice.

(red)

typově obsazena, hraje se vkusně, vzhledem k žánru až příliš decentně. Soubor prozrazuje, že má určité divadelní zkušenosti a jistě řadu úspěšných p r e m i é r . V amatérském divadle má někdy každé představení svoji trochu odlišnou tvář. Slyšel jsem, že jiné reprízy byly plastičtější a ve svém tvaru a herecké tvorbě výraznější. Tento večer však působil, jako by se jednalo o inscenaci hry ze života s detektivní zápletkou a trochou zábavy.

chý. Všechno je zdánlivě tak snadně pravděpodobné. A právě v tom je úskalí. Situace a linii jednání je nutné přesně vybudovat, jinak chybí spád a gradace. A ve stejném monotónním tempu a rytmu se začíná ztrácet zájem hlediště.

Není pochyb o tom, že inscenace je dobře

František Laurin

KRUTEJ ANDĚL

První představení

Před

Myslíte, že venku to bude lepší než v divadle?

Bude to zajímavý.

Je to takové bezprostřednější, když se hraje venku nebo třeba na zámku.

Záleží na tom, jestli kolem přitopí, jinak já nevím - budou roznášet grog? Já chodím ven rád, ale v létě. Někdy hrajou vepředu před lidma, někdy mezi lidma a někdy kolem dokola, to se pak točíme na sedačkách, je to strašná sranda.

Lepší je hrát v divadle.

Divadlo patří do divadla.

Jakou máte představu o hře?

Je to něco z Kuksu, tak to bude o těch ctnostech a nectnostech - sochy.

Asi něco pro ty špitálníky na Kuksu, museli je taky nějak pobavit.

Buďto to bude něco náboženského nebo v souvislosti s Matyášem Bernardem Braunem. Amor může někoho trápit láskou.

Já si zase myslím - to by moh bejt krutej anděl.

Netuším.

Po

Vaše dojmy?

Bylo to pěkný.

Venku mi to nevadilo, obdivoval jsem herce, výkon to byl. Původně jsem pochyboval.

Venku to bylo ideální, líbila se mi scéna a hlavně vyšlo počasí. Dokázala bych se vžít do všech tří ženských rolí.

Druhé představení

Před

Co říkáte tomu, že se hraje venku? Už jste to zažili?

Je to dobrej nápad.

Ano, v přírodním divadle a v Krumlově jako dítě.

Chudáci, slyšela jsem, že jsou hodně vysvlečení.

Jenom v letním kině. Nemám vůbec představu, co mě čeká.

Je ideální počasí, teplota je tak akorát.

Příliš si nevzpomínám.

Myslím, že je to v pořádku.

Letní divadlo.

Plus, že je to venku, mínus, že dneska je strašná zima.

výstupů : 5 x monolog ženy, 4 x monolog muži, 4 x dialogy, 1 x individuální výstup s loutkou. Na základě rozhodnutí ředitele přehlídky vystoupil mimo soutěž Jiří Vencl (VSVD) s Pohádkou o draku Bazilišovi .

Porota na závěrečném semináři konstatovala, že kvalita letošních vystoupení, i přes klesající počet účinkujících v oblastních kolech, byla poměrně vyšší, než v loňském roce, zvláště v kategorii ženský monolog. Příznivým jevem všeobecně byl i dobrý dramaturgický výběr. Objevily se i 3 autorské texty, interpreti však nedosáhli na oceňovaná místa. Již tradičně „slabší“ byla mužská kategorie, neboť v oblastech se nekoná potřebná konfrontace pro malou účast. K porovnání výstupů, bohužel, dochází až na úrovni NP ! Dialogy byly velmi různorodé, jak co do výběru předloh, tak i co do kvality interpretace – od Shakespeara přes poloimprovizaci až po absurdní teenagerů. Velmi příznivým oživením i kvalitou byl individuální výstup s loutkou.

Ceny v jednotlivých kategoriích byly uděleny takto:

Ženský monolog:

Dvakrát prvé místo bez určení pořadí:

- Kateřina Formánková (VSVD), Eve Ensler – Žena, která vyprávěla o své číče
- Marie Kratochvílova (DCP), G.B. Shaw – Svatá Jana

Třetí místo: Jitka Mrhalová (Č. Středohoří), J.Anouilh – Médea

Vystoupení K.Formánkové bylo velmi působivé, zaujal výběr textu z Vagina monologů a jeho bezprostřední interpretace s minimem prostředků. Výstup byl zařazen do večerního defilé, kde interpretka potvrdila své kvality.

Výstup M.Kratochvílové zaujal svou pravdivostí a přesvědčivostí. Interpretka dobře pracovala s pauzou i mluvní projev byl na úrovni. Výstup byl zařazen do večerního defilé.

Mužský monolog:

Bylo uděleno jen druhé místo Tomáši Běhalovi (VSVD), A.Goldflam – Jeník z předlohy Jeden den.

Herecky velmi zdařilý výstup, plný hravosti až po závěrečné pointování. Situace byly vtipně rozehrávány se smyslem pro autorův text. Své kvality potvrdil T. Běhal i ve večerním defilé.

Dialogy:

Prvé místo: Jitka Tomanová a Jonáš Konývka (Kandrdásek), W. Shakespeare – balkónová scéna z Romeo a Julie

Druhé místo: Ludmila Panenková a Jitka Mrhalová (Č. Středohoří), E. Albee –

Všechno na zahradě

Vítězný dialog mladistvých interpretů je z „líhně“ souboru HOP-HOP z Ostrova, vedeného Irenou Konývkovou. Členové souboru již několikrát „bodovali“ na POHÁRKU. S náročnou předlohou se vyrovnali zdařile, s potřebnou hravostí a se smyslem pro verš. Vyzdvižena byla režie i řešení scény. Vystoupili večer v defilé.

Individuální výstup s loutkou:

Cena za vysokou interpretační úroveň Janě Kyralové (VSVD), L.Richter, J. Polehňa, J.Kyralová – Kaktus.

Velmi vtipná původní hříčka na mini loutkové scéně formou stínohry a ve velmi zdařilé interpretaci dosáhla dramatického účinku a pobavila nejen v soutěžním vystoupení, ale i při večerním defilé před diváky. Vystoupení je velmi příjemné, herečka využívá minima prostředků (veškeré zvuky jsou vyluzovány na kazoo) s maximální účinností.

V POHÁRKU SČDO SE BLÝSKÁ NA ČASY ?

XXXIV. ročník Národní přehlídky monologů a dialogů POHÁREK SČDO 2006, memoriál Zdeňka Kokty, se konal 8. a 9. dubna 2006 ve Velké Bystřici u Olomouce. Hlavním pořadatelem, již popáté, byl místní divadelní soubor KS Velká Bystřice za spoluúčasti města Velká Bystřice, místního Kulturního střediska a Svazu českých divadelních ochotníků.

Finanční podporu poskytlo Ministerstvo kultury ČR, Olomoucký kraj a město Velká Bystřice. Záštitu převzal hejtman Olomouckého kraje RNDr. Ivan Kosatík.

Porota pracovala ve složení : Dušan Zakopal – předseda, Ladislav Vrchovský, Regina Szymiková, Eva Willigová, Petr Kouba, Ivo Kolařík – tajemník.

Provozně i organizačně kolektiv souboru Velké Bystřice pod vedením ředitele přehlídky Ing. Tomáše Hradila zvládl přehlídku výborně. Byla také instalována výstava Nositelé ZO JKT 2004. Pro sobotní slavnostní večer vedle defilé nejúspěšnějších vystoupení Pohárku pozvali pořadatelé jako hosta soubor ING z Frýdku – Místku s jejich úspěšnou inscenací Imperium vrací uhlo.

Vystupující se rekrutovali z oblastních přehlídek z Českého Středohoří (Česká Lípa), západních Čech (Plzeň), jižní Moravy (Brno), Divadelní centrum Podbeskydí (Karviná), východní Čechy (VSVD – Hradec Králové), Kandrdásek (Brandýs nad Labem). Obdobně jako v roce 2005 bylo ve finále v soutěži 14

Každopádně to hercům nezávidím.

Co si představíte pod pojmem Amor tyran?

Něco o lásce a láska ho pěkně potýrá.

Já náhodou vím, že jde o nějakou barokní hru neznámého autora vyhrabanou z archívu. Co je obsahem, nevím.

O hře nevím nic - že by to byl tyran lásky?

O týraný lásce, ne?

Představuju si nějaké dílo z historie, takže se na to docela těším.

Ukrutnou lásku.

Co jsem se dočetl v programu. Bude to veliké drámo, zřejmě se tam vraždí.

Amor je láska, tyran je zlo.

Už jsem to viděl prve - příklad lásky, která umí i týrat, představoval bych si nějakou traumatickou komedii.

Jaké má divadlo venku plusy a mínusy?

Obdivuju herce, že v té zimě dokázali zahrát.

Představení se mi líbilo moc. Obojí má své kouzlo.

Kdyby to bylo v létě, bylo by to daleko příjemnější a kdyby byla lepší hra, tak to by byla úplně výhra.

Sice to nemá takovou akustiku, ale nebe nad hlavou - to je krásná kostra. Zklamán jsem nebyl.

Za herci

Jak se vám hrálo a co publikum?

Hrálo se mi výborně až na tu zimu. Prej to tady bývá horší

Diváci super, fakt paráda.

Já bych to asi nechal režisérovi, aby pak na mě nebyl jako pes.

Venku je to daleko zajímavější, tohle je naše jediné přestavení venkovní. Scéna se dá udělat třeba v parku, je to takové pestřejší.

Odpoledne dobrý, večer horší a já jsem na tom byl ještě docela dobře, byl jsem z nich asi tak nejvíc oblečenej a na zemi jsem ani jednou neležel. Já jsem vlastně byl docela spokojenej.

První představení bylo fajn, to bylo jedno z nejlepších, co jsme zatím vůbec hráli.

Hrozně hezky nás přivítali na začátku, to se mi líbilo.

Škoda, že tady nemůžeme zůstat.

Bonggo za přispění Petra

HLAVNĚ, ŽE JSEM TADY – JÁ UŽ MUSÍM JÍT

VEČER

Před

Proč, o čem, jak?

Protože jsem chtěla na tuhle

Asi to bude něco zamilovanýho

Je to lepší v první řadě, akorát mám strach, aby mi ti herci nespadli do náruče

Ještě jsem nedosedla

Je tady velmi příjemné prostředí, moc milí a vstřícní lidé

Přestávka

Jak se zatím líbí, nejlepší postavy, známky a ponaučení?

Hrajou krásně

Lhát se nemá, daně se maj platit

Hlavně, že jsem tady

Na jedna s hvězdičkou

Vypadá to slušně, mně se tam líbí všechny zase, hodnotím jako dobrý

Zatím se to nerozběhlo - uvidíme – nejlíp hraje botanik

Zatím nevím, pozvolna jsem usínal – vidím to na tři – sedím u dveří, sedím na kraji, mám posuvnou sedačku, nic moc

Čekám jak se to vyvine – ten hlavní hrdina a kontrolor – tak tři a něco

Je to modernější, jsem zvědavej jak to dopadne

Já asi nemyslím – asi tři

Moc – všechny jsou dobrý - zatím za tři

Docela dobře, ale kdybyste se mě zeptali, jestli nechci spát, tak bych vám řekla, že se mi chce spát

Po

Otázka na hodnocení

Ale jo, dobrý to bylo, akorát já osobně bych tomu dala větší šmrnc – dvojkou

Líbilo, moc – všichni, já už musím jít

Mohlo tam bejt víc humoru - asi – nemaj se dělat žádný podvody a člověk má bejt poctivej

Viděl jsem tady lepší – ten falešný inspektor-bylo to na dnešní poměry

Nejlepší postava byl ten finanční ředitel -1 mínus

Mirunka a Kačenka

(regionálního) kola či výběru, včetně uvedení členů odborné poroty a jejich odborného hodnocení inscenace, a s přihláškami doporučovaných inscenací zaslat **tajemnici předsednictva SČDO na adresu: *Ludmila Panenková, Fügnerova 12, 405 01 Děčín,* nejpozději do 16. března 2007.** O zařazení inscenace do soutěžního programu národní přehlídky rozhodne programová rada předsednictva SČDO do 28.března 2007.

Nedílnou součást národní přehlídky je rozborový seminář, na kterém je účast soutěžících více než žádoucí.

Finanční podmínky oblastních (regionálních) kol stanoví jejich pořadatelé.

Soutěžícím interpretům národní přehlídky a dále nejvýše režisérovi a jednomu jevištnímu technikovi (zvukař, osvětlovač), kteří pro dopravu použijí veřejných dopravních prostředků (vlak, autobus) bude hrazeno cestovné podle cestovních dokladů, při použití osobního auta úhrada cestovného ve výši podle článku 3 Směrnice SČDO číslo 1/2004 o finančních úhradách cestovného.

V Praze dne 6.září 2006

tajemník Svazu

Ludmila Panenková

předseda Svazu

PhDr. Jaroslav Vyčichlo

Kontaktní adresy oblastních předsednictev SČDO pro přihlášky do soutěže DIVADLO JEDNOHO HERCE 2007:

Praha a střední Čechy: Zdeněk Fűrst, Pod kostelem 288, 280 07 Mochov

České středohoří: Ludmila Panenková, Fügnerova 12, 405 01 Děčín

Jizerská oblast: Ladislav Novák, Sportovců 748, 412 51 Lomnice nad Popelkou

Západní Čechy: Hana Šiková, Habrmannova 41, 326 00 Plzeň

Jižní Čechy: Markéta Mrázová, Na Ohradě 87, 386 01 Strakonice

Jižní Morava: Václav Műller, Kuldova 24, 615 00 Brno

Střední Morava: Hořínek Aleš, ČSA 7, 783 53 Velká Bystřice

Severní Morava: Ing. Dušan Zakopal, Gen. Píky 12/2886, 702 00 Ostrava 2

Východní Čechy: Středisko kulturních služeb IMPULS Naďa Gregarová, Okružní 1130, 500 03 Hradec Králové

Organizace OREL na adresu, kterou určí tato organizace svými informačními prostředky nebo na kteroukoli z adres uvedených výše.

DIVADLO JEDNOHO HERCE 2007
Memoriál Slávky Trčkové
Vyhlášení a propozice

Předsednictvo Svazu českých divadelních ochotníků vyhlašuje VIII. ročník soutěže **divadla jednoho herce SČDO 2007,** Memoriál Slávky Trčkové.

Posláním soutěže je:

a) propagovat tvorbu v oboru divadla jednoho herce mezi širokým okruhem amatérů

b) analýzou výkonů v soutěžních kolech přispívat k záměrné koncepci a realizaci principů sólového herectví

c) aktivity amatérských herců a režisérů v tomto oboru orientovat k formování náročnější
koncepce hereckých výkonů vůbec

d) vybrat špičkové amatérské výkony a delegovat je na celostátní mezidruhovou přehlídku amatérského divadla Jiráskův Hronov a na bienále profesionálních herců.

Soutěže se mohou zúčastnit neprofesionální interpreti v činoherním, loutkohereckém a mimickém projevu z České republiky. Soutěžní výkony mohou čerpat z nejrůznějších předloh a podkladů, pokud se jim podaří vytvořit základ pro skutečnou hru. Skutečnou hrou se rozumí výkon jediné herecké postavy nebo postav, spojených do celku výkonu společným tématem. Zásada jediné postavy se nevztahuje na loutkoherecký, případně mimický výkon.

Minimální rozsah soutěžního výkonu se předpokládá 40 minut, inscenace v loutkohereckém, v mimickém projevu a inscenace určené dětem 25 minut.

Soutěž je dvoustupňová. **Prvním stupněm jsou oblastní (regionální) kola či výběry, které musí proběhnout do 9. března 2007. Druhým stupněm je národní přehlídka v Kaznějově, která se bude konat ve dnech 21. a 22. dubna 2007.**

Každý soutěžící se může zúčastnit pouze jedné oblastní (regionální) přehlídky či výběru.

Přihlášky do soutěže se podávají na tiskopisech PŘIHLÁŠKA - EVIDENČNÍ LIST SOUBORU A INSCENACE (viz příloha dARTAMANu) na kontaktní adresy oblastních předsednictev SČDO a Volnému sdružení východočeských divadelníků ve východních Čechách **(adresy viz příloha)** spolu s textovou předlohou (libretem mimického výkonu) **do 31. ledna 2007,** nestanoví-li organizátoři oblastních (regionálních) kol jiný termín.

Pořadatelé oblastních (regionálních) kol či výběrů jsou povinni zpracovat protokol o průběhu a výsledcích oblastního

A to byla krásná léta…

Druhou ze (staro)nových tváří v porotě letošního ročníku KDP je letitý a úspěšný divadelník, předseda Volného sdružení východočeských divadelníků, Alexandr Gregar. Dobře se s ním diskutuje, méně snadné je reprodukovat věrně jeho bohaté myšlenky, představy a sdělení. Je trochu živel a překypuje nápady. Nejen v tomto rozhovoru, ale především v práci, kterou dělá, jak je vidět z výsledků jeho působení v amatérském divadle.

Sašo, jsi divadelník, o němž vědí všichni všechno, přesto – jak je to s tvojí účastí na vysockých přehlídkách?

Poprvé jsem byl ve Vysokém s holkama jako mladý hoch v sedmdesátých letech. To byly šťastné doby, když se dělala Východočeská konzervatoř. Vysoké jsme tehdy prožívali, byla to především příležitost k setkávání. Žádné semináře. Pak najednou byla třeba změna v porotě a já se, už s určitými zkušenostmi, stal jejím členem. To bylo asi v roce 1988 nebo 89. V porotě tehdy byli Schejbal, Fixová, dr. Roubínek. Byl jsem tu v porotě asi třikrát a pak zase nastala potřeba porotu obměnit. Byl jsem požádán, abych pomohl dělat Větrník. Přešel jsem tedy z role porotce do role redaktora. A byla to krásná léta. Dělali jsme Větrník s Alenou Exnarovou. Technické věci už tehdy dělal Pepa Hejral. Zažili jsme tu přechod od klasického přepisování textů na stroji, od zalamování s nůžkami a lepidlem v ruce k sazbě na prvních PC. Z klasiky fotografické – nafotit, vyvolat, vlepit a rozmnožit - na fotky vkládané do sazby elektronickou cestou.

Pak ale došlo na diskuse, co je to venkovský soubor. Zastával jsem názor, že vlastní přehlídku mohou mít i soubory z třetího poschodí paneláků, když ji mají venkovské soubory a odešel jsem z Větrníku i z Vysokého… Ale ne, za tím odchodem byl především pracovní přechod na jiné místo v Hradci Králové.

Pak už jsem se jen občas vracel. Podívat se na mimořádná představení. Je tu ale i spolupráce VSVD s vysockým souborem, vždyť Vysoké je doma ve východních Čechách.

Jsi známý jako režisér, herec, manažer VSVD, svým způsobem tady i jako táta Matice českých divadelníků (to jistě není zanedbatelné). Teď také trochu jako porotce. Co je pro tebe nejdůležitější z těchto činností, co nejvýznamnější, co děláš nejraději?

Všechny ty činnosti jsou pro mne relaxační, čím jsem starší, tím více. Už dávno si nemyslím, že se v amatérském divadle dělá umění, i když ani to není vyloučeno. Režii s jakýmkoli souborem dělám především podle jejich možností. Mám teď spíš vizi pobavit lidi. Divadlo se nemá dělat vážně, ale pořádně. I divadelní hra, která má vysloveně filozofický obsah, je zábava pro ty, kteří se na ni přišli podívat. A má být udělána pořádně.

Divadlo amatérského souboru obvykle nepřestoupí hranice obce v němž vzniklo. A tak pokud s některým souborem jakkoli spolupracuji, hledám, aby výsledek měl standardní kvalitu. Je to o tom, že herec má vědět, co dělá a proč. Když jsem poznal práci v profesionálním souboru, byla pro mne disciplina překvapením. Zejména technika spolupráce, závislost jednoho na druhém. V amatérském souboru by to mělo být obdobné.

Můžeš něco říci k úrovni vysocké přehlídky, podle svých znalostí o ní, podle teď shlédnutých představení a porovnat s jinou přehlídkou národního charakteru, např. s Třebíčí.

Vysocká přehlídka je pro mne setkání spřízněných duší, které se většinou nepokouší o umění. Je založena na sousedském divadle, předvádíme, co umíme, s takovým vyzněním se nelze jinde potkat. V tom je půvab vysocké přehlídky. Pořád je téměř stejná, nic moc se nemění. Navenek tu vyzařuje obdobná vášeň, jako když se hraje fotbal, jen se člověk víc společensky utváří. Fotbal hraje parta lidí, která kope a pak se jde opít. Divadlo dělá také parta lidí, jen snad na jiné společenské úrovni. Divadlo je jako zábava jinde, pro mne výš, i když se ta parta jde potom také opít.

Soubory tady, ve Vysokém, rychle stráví přátelskou atmosféru, která je tady a ne nikde jinde.

Při hodnocení přišla několikrát

Dnes se představuje

DS Geisslers Hofkomedianten, Kuks

Svérázný soubor specializující se na realizace barokních textů nám ústy Michala Nováka sdělil, že k Vysokému a jeho přehlídce má vztah vesměs pozitivní. *„Od začátku do konce nás nalévali a hlavně tleskali. Jsme tu poprvé, nic jsme nevěděli a teď víme všechno! Překvapilo nás skoro všechno a pozitivně.“*

S dějinami VOBSKOČáku nejsou seznámeni a výstavu prý bohužel nestihli navštívit. A co oni na boj s financemi? *„Nejlepší je divadlo dělat bez peněz. My peníze (k divadlu) nepotřebujeme.“*

Svůj názor mají divadelníci z Kuksu i na postavení amatérského divadla: *„V této době je značně těžké a stojí to úsilí, ale stojí to za to. Přesto stále funguje spousta souborů a přehlídek. Nadšení neopadá! Náš soubor je již dlouhou dobu stabilní, takže s posilami problém není. Složitější je spíš najít někoho, kdo do naší skupiny, která je velice svérázná, zapadne,“* uzavřel slovo o souboru Michal Novák, čímž vlastně řekl, jací jsou. A pozval všechny na jejich festival - Theatrum Kuks, který proběhne příští rok ve dnech 23. – 26. srpna.

(red)

Pytel pus!

Jen pár hodin vymizelo
Do časové díry –
I kdyby se trochu chtělo
Ten čas zastavit –

Zas jsme kousek odstříhali
Z přehlídkové míry –
Přišli z Pyšel – i Valaši
Nám se představit.

Porota – no, ta je prima –
V tom se všichni shodneme –
Asi si ji na přehlídky
Vždycky spolu vezmeme!

Narváno na představeních –
Chodí děti – strejci –
Pak to spolu probírají
Režiséři – herci.

Pohoda je na Vysokém –
Jinde takhle není.
Proto čas ať zpomalí se
Směrem ku loučení!

Až odstřihneme z toho metru
Už poslední kus,
Řekneme si – „za rok zase“
Dáme pytel pus!

Jiří Hlávka

Dnes se představuje

DS Chaos, Valašská Bystřice

Stejně, jak se soubor zodpovědně připravil na vítání před divadlem Krakonoš, tak se zhostil i odpovědí na naše otázky. A odpovídal podrobně, ne jak některé jiné jednou větou či jedním slovem. Tak se nám to líbí, vážené soubory, jen se nestyďte a hezky se projevte.

Podle Bystřických má vysocká přehlídka vysokou úroveň, která je známá ve světě ochotníků už dlouho. *„Letos jsme se o tom přesvědčili i my. Vzhledem k tomu, že jsme zde poprvé a teprve několik hodin, nemůžeme ještě mluvit o uvedených představeních. Nicméně, co se týká organizace a prostředí, skutečnost vysoce předčila naše očekávání. Už samotné příjemné přivítání a péče o nás ze strany naší hostesky Daniely na nás mile zapůsobila. Co nás ovšem opravdu překvapilo a s čím jsme se ještě nikde nesetkali, bylo přivítání samotných občanů vašeho města v tak velkém počtu. To jsme opravdu ocenili!!“*

Výstavu k šestadvacátým kulatinám Vobskočáku v místním muzeu divadelníci z Valašska neviděli - prý ještě nestihli, ale rozhodně to napraví.

Hovory o penězích jsou hodně podobné. Nejinak je tomu i u Bystřických: *„Na tuto otázku odpoví shodně určitě asi 90% všech, kteří se v oblasti amatérské kultury pohybují. Jako ostatní bojujeme s financemi, obíháme sponzory a někdy máme pocit, že fungujeme s vypětím posledních sil. A aby toho nebylo málo, jsme teď v situaci, že řešíme ohroženou existenci našeho jediného divadelního sálu. Nicméně, nezoufáme a pevně věříme, že to zase nějak ustojíme!“*

Chaos z Velké Bystřice dle situace v jejich regionu soudí, že amatérské divadlo se stalo nedílnou a žádanou součástí kulturního dění a jeho obliba neustále roste: *„Byla doba, kdy jsme byli v našem širokém okolí jediný hrající soubor, což dnes už, bohudík, neplatí a amatérských souborů neustále přibývá.“*

S přílivem nových, mladých tváří neměl soubor problémy do doby, kdy v Bystřici fungovalo dětské divadlo. S jeho koncem se vše změnilo. Ale podle mínění Chaosu vše vězí v tom, zda soubor bude schopen vytvořit pro své členy vhodné pracovní zázemí, neboť zájem, ten je. *„ A to i přesto, že v dnešní uspěchané době je čím dál tím větší problém skloubit volný čas všech účinkujících.“*

A jací vlastně opravdu jsou? *“Především nadšení ochotníci!!!“*

(red)

řeč na problém lektor kontra porotce. Jak vidíš ty rozdíl mezi těmito činnostmi?

Ve Vysokém se spojuje funkce porotce a lektora. Na národních přehlídkách často tvoří porotu profesionálové. Kolize, pokud k nim dochází, jsou na nižších stupních soutěže, kde už tolik profesionálové nepůsobí. Z hodnocení poroty není třeba brát všechno vážně, je nutné si vybrat spíš to, co mohu použít dál, je třeba vybrat si do budoucna. Lektor učí, porotce hodnotí. Soubor od porotce slyší analytické hodnocení svého výkonu. Vystoupení poroty je forma kritiky v tom dobrém slova smyslu. Stejně jako v novinách hodnotí profesionální kritik představení metodou jeho analýzy, amatérský soubor by se takové hodnocení měl dovědět od poroty na přehlídce. Na přehlídkách typu vysockého KDP nelze od sebe oddělit spojení lektor-porotce. Kritika by měla být značně pozitivní a přitom se soubor musí dovědět, kde dělá chybu a měl by se dovědět o obecnějších postupech.

Někdy je ovšem na výklad pozdě. Přesto jde o dvě věci najednou, porotce by měl povzbudit soubor k další činnosti a vyložit situaci tak, aby nebylo možné opakovat chyby.

Myslíš, že soutěžit se má, měla by soutěž být klání o „ceny“, má být vyvinuta snaha vybrat toho nejlepšího a skutečně ho nakonec označit, nebo je lepší nesoutěžit, dívat se na výkon souboru, moc ho nekritizovat a nikoho neurazit?

Soutěž vede k zvyšování kvality. Kéž by si ti horší brali svůj vzor z těch lepších, z těch, kteří to umí. V naplnění tohoto předpokladu je právě jeden z rozdílů mezi zábavou a tvůrčím činem. Soutěž je pro zvýšení odborné vybavenosti a porovnání. Jsem pro soutěž.

Mají se vítězové odměňovat cenami? Spíš ne, v amatérských aktivitách ceny, zvláště peněžní, vedou k rivalitě. Přehlídka by měla být soutěží, kde se konfrontuje.

A konec konců, milé jsou i přehlídky nebo festivaly konané bez nároku poměřovat, a to je do jisté míry i případ Jiráskova Hronova. Krajská přehlídka je soutěžní, je o výběru nejlepšího, i když nejlepší výkon nelze exaktně změřit, ale nejsem proti cenám zásadně. Měly by je dostávat inscenace špičkové – Františák a jeho Doma, to je jednička, pro soubory inspirace. Na festivalu, jakým je Jiráskův Hronov, nelze poměřovat loutky s činohrou, vždycky to bude „jen“ žatva, to nejlepší, subjektivně vybrané ze všeho, co se v jevištním projevu urodilo.

- Vy-

Různé úhly pohledu

Tajemník poroty Dušan Zakopal ráno zvonil zvoncem a upozorňoval na přesný čas, ale rozborový seminář stále nemohl začít. Ač porota nastoupila v plném složení, dobře připravená a dobře naložená, nebylo s kým diskutovat, neb soubor v 9.30 hodin na místě nebyl! Vše se změnilo o deset minut později, kdy, jak děl tajemný tajemník, pyšelští sokolíci dorazili a lektorský sbor složený z porotců mohl vyslat prvního ze svého středu.

Úvodu se ujal předseda František Laurin, který se zamyslel nad tím, jaké vhodné omluvy by soutěžící soubor, jenž je předmětem rozborového semináře, mohl vyslovit. *„Tak mě napadlo v souvislosti s Rejžákem z Prahy, že by se opozdili, protože režisér vyhlásil soutěž o nejuklizenější jizbu a oni čekali na udělování bodů,“* navrhl jednu z možností předseda poroty a vyložil nováčkům na KDP, co se bude v následujících minutách odehrávat. *“Vítáme srdečnost a přátelskost těchto dopolední, z nichž by měly vzejít závěry, jak trochu jinak a lépe, ale rozhodně nehodláme nijak známkovat,“* podotkl. *„Chceme pomoci, ne kritizovat. Odrazy představení v nás by měly být pro vás nějakou informací.“*

Porotce Jiří Hraše řekl, že mu představení vzdáleně připomínalo inscenace E.F.Buriana a pro pamětníky připomenul a nepamětníky načrtl jejich schéma: *„Z praktikáblů postavená skála a před ní pod modrým organtýnem je celý sbor. Na skále stojí „milá“ a někde, jakoby v její mysli, je milý, který k ní mluví. Ona začne lomit rukama a posléze se rozvlněná organtýnová hladina vzedme a nešťastnou milou pohltí,“* vysvětloval Hraše. A z této situace vyplývají podle jeho slov dvě věci: „jakoby se tam nic dramatického neděje a ono to přesto dramaticky funguje,“ dokončil režisér, který dodal, že původní předloha je také dramatičtější než zkrácená verze, kterou Pyšely nastudovaly a vypuštěny byly právě ony dramatické momenty. *„Lze pochopit, proč jste se vydali právě touto cestou – jste prostě muzikantsky velmi zdatní.“*

Dále porotce konstatoval, že herecký projev má v tomto pojetí málo šancí, a proto pohyb jednotlivých herců zůstává jen v rovině obecného, nekonkrétního, tolik podobného pohybu operního sboru. *“Výborná je Smrt, citlivý je představitel ztepilého Janíka, který je hlavou trochu zbojnickému věku odrostlejších mužů a celému představení hodně pomáhají oba vypravěči,“* vyzdvihl klady představení Jiří Hraše a zamyslel se nad tím, že by příběh byl zajímavější, kdyby byl

Vítání na druhou

Včerejší vítání bylo poněkud hektičtější, než obvykle, neboť se

před divadlem sešly soubory dva, z Kuksu a Horní Moštěnice. Celý ceremoniál byl o něco zkrácen, jelikož jeden z vítaných, DS Geisslers Hofkomedianten z Kuksu, za chvíli před divadlem hrál. A aby mohl skutečně hrát, museli technici divadla Krakonoš rychle připravit scénu a improvizované hlediště.

Proto i Ivan Hanuš, který pozdravil soubory za přípravný výbor KDP a OS Větrov, zkrátka popřál divadelníkům obvyklé „zlom vaz“. Jaroslav Vyčichlo (SČDO) doznal, že se hodně těší na klasiku od Čechova i na barokní text neznámého autora, který veřejnost jen tak často nevidí.

Zbytečnými slovy nezdržovali ani zástupci souborů. Kuks se zjevně nemohl dohodnout, koho vyšle, proto přistoupili k mikrofonu hromadně a slušně pozdravili. Poněkud tradičnější způsob zvolil soubor Divadlo nad kinem z Horních Moštěnic. Byli nadšeni sluncem, které prý ve Vysokém ještě neviděli (jsou tu podruhé a hned generalizují), a byli nadšeni i množstvím Vysockých, kteří se na ně k divadlu přišli podívat (kdo ví, zda opravdu na ně, třeba přišli na novou hvězdu vysocké přehlídky, malého tanečníka, jemuž se začalo přezdívat čahoun). To se prý jen tak nevidí. Tak uvidíme, co my uvidíme na jevišti! (jn)

Divadlo hrají všichni

„Když se mi na jevišti něco líbí, tak si moc přeji být tam s herci,“ posteskl si Vlastík Ondráček při loučení s OS TJ Sokol Pyšely. *“Chyběl mi tam trochu ten pán v černém fraku, ale brzy jsem zjistil, že vy ho nepotřebujete, protože i bez něj jste stíhali nástupy a drželi rytmus,“* chválil Vlastík.

Svatka Hejralová se rozhodla, že chválit soubor nebude, aby náhodou nezpychl, když je z těch Pyšel, a předala další knihu o Libereckém kraji ve fotografiích. *„Ráda bych, abyste si odvezli semínko přátelství, které vypučí ve stromek, jehož*

plody nám opět přivezete ukázat,“ vyjádřila své přání Svatka a předala slovo Hance Dohnalové. Ta se nejprve omluvila za skřípavý hlas, který už bývá po zlomu přehlídky jejím charakteristickým rysem, a nabádala Pyšelské, aby pilně pracovali a na vysocká prkna se brzy vrátili.

Hostes Kuba byl vyzván jako obvykle k nestydatému práskání drbů na soubor, ale on zahanbeně musel přiznat, že ač dva dny hledal, nic nenašel. *„Jen je nemůžu prostě spočítat. Začínám mít ale podezření, že to nebude v souboru, ale ve mně.“*

Jan Vaverka menší řekl, že mu není dáno, aby odborně hovořil o divadle, neboť je přesvědčen, že divadlo hrajeme naprosto všichni. *“Rozdíl je jen v tom, že ti, co to umí líp, s tím vylezou i na jeviště.“* Pak se chopil svého nástroje a rozloučil se s Pyšelskými obligátní písní.

Ani nováčci od Sázavy nepřišli o svou poudačku, jen tentokrát jim Slávka nedala vybrat a přednesla tu divadelní – Cesta kolem světa za 80 dní. A pak už jen přípitek v podání Jiřího Hlávky, jenž veršuje prostě na objednávku – vhodíte minci, vypadne verš – poučení o trojím objetí vysockého kostela a zas je jeden soubor pryč!

(jn)

průběžný. *„Způsob inscenace však tuto průběžnost trhá na jednotlivé kapitoly a ty jsou vystavěny vždy k potlesku, což je podle mého trochu vada na kráse. Přiznávám však, že hra strhává publikum svou energií, čímž i dosahuje diváckého úspěchu.“*

„Bylo mi jeden a půl hodiny dobře. Přenesla se na mě kolektivní snaha si spolu zahrát a zazpívat,“ přiznala se porotkyně Marie Caltová a podotkla, že když Pyšely mohla proslavit jedna písnička, tak proč by jedna hra nemohla proslavit i pyšelský soubor. *„Poněkud mi chybělo, v čem je cena konfliktu,“* zamyslela se dramaturgyně plzeňského divadla. „V tomhle představení nejde o příběh, ale o neustále hádání se Anděla s Ďáblem o duši člověka, komu z nich patří?“ dotazovala se a konstatovala, že možná fakt, že Anděl i Ďábel jsou zároveň i muzikanty a neustále pendlují mezi oběma rolemi, trochu zmíněný konflikt oslabuje. *„Navíc se tu vlastně ještě pátrá, jak to s tou legendou vlastně bylo, kde je pravda, popravili Janíka, nebo se zabil s nějakou holkou a nebo je snad dokonce živý?“* vršila otázky jednu na druhou porotkyně Máša. A podle jejích slov Pyšelští tyto konflikty řeší nouzově, čímž oslabují konflikt, dramatičnost. *“Zajásala jsem, když se objevila Smrt – ten propracovaný kostým, ten zdvižený prst,“* rozzářila se Máša Caltová. *„Byla jsem z té postavy nadšená, ale ona je tak akční, že jsem si říkala, kdyby tak chvíli nedělala vůbec nic, nevadilo by mi to. Ono takový mlčenlivý ironický pohled – jen se radujte, stejně si pro vás jednou přijdu – má taky svou sílu. Chci říci, zda by nestálo za to zvážit míru,“* rozvíjela své úvahy porotkyně a v souvislosti s onou zvažovanou mírou nadnesla i problém ilustrativních gest.

„*Nevím, zda mě budete tlouct! Plný sál plný nadšení, plné jeviště – to vše je samozřejmě obrovský zážitek. Ale já zas tak, na rozdíl od svých kolegů, spokojený nejsem a chci mluvit o žánru,“* navázal Saša Gregar, ale svou výtku hned vykompenzoval složením poklony, že si Pyšelští ukousli tak velké sousto. *„Když jsem se na tu vaši inscenaci díval, vzpomněl jsem si, jak jsem nedávno viděl premiéru vojenského folklórního souboru Ondráš, který uvedl Čerta a Káču. Nebo na práci někdejšího Státního souboru písní a tanců, který dělával celé folklórní bloky na určité společné téma. Ale tihle všichni, o nichž mluvím, nejprve ten folklór obšírně nastudovali. Vy jste do téhle inscenace šli podle mého bez onoho hlubšího studia,“* uvažoval porotce. *„Když jsem vaše Malované na skle viděl, ptal jsem se, kde*

domí, cítí ji a prožívají (zvláště pak flétnistka) a navíc – vládnou krásnými hlasy. Okouzlena byla porotkyně Ivana Housová zněl*ty Pyšely leží a František mi řekl, že na Sázavě. A byl jsem doma, hned jsem si řekl, no jo, to jsou trampové, nevědí přesně, jak ty písničky zpívat, jaké jsou folklórní tendence, neznají přesnou barevnost Beskyd či Tater, ale jdou do toho s nasazením,"* vysvětloval své myšlenkové pochody Saša Gregar. *„Vy jste zdolali velehory, aniž byste si uvědomili, že ve čtyřech tisícovkách jsou třeba kyslíkové masky. Stali jste se dobrodruhy a proto jste sklidili potlesk. Je to děsný, ale přitom krásný!"* zvolal na závěr svého vystoupení porotce z Hradce Králové a předal slovo dalšímu.

Externí porotkyně pro hudební stránku představení nenacházela jiná slova, než ta v kategorii superlativ. Hudebně zvládnuto, je vidět, že o muzice mají Pyšelští značné povělým hlasem jednoho z vypravěčů a naprosto uchvácena nádherným hlasem Čerta. *„Je škoda, že neměl možnost se projevit víc. Pokud bude i dál pracovat s hlasem, bude z něj výborný muzikálový herec,"* dodala porotkyně, která se však nenechala unést natolik, aby zapomněla, proč v hledišti sedí. *„Dvě malé výtky bych měla,"* přiznala se. *„Pokud je píseň trochu nad možnosti interpreta, nebála bych se ji upravit jemu přímo na tělo. Předejde se tak pozdějším zbytečným chybám a stresujícím místům. Výborně jste zvládali vícehlas, v jednohlasu už bych to tak jednoznačně neviděla. Tam bych si pohrála s výslovností."*

To však byla poslední káravá slova, která učitelka hudby pronesla, neboť jinak je Malované na skle po hudební stránce na velmi dobré úrovni a zpívat osmdesát minut v kuse a navíc dvakrát za sebou je obdivuhodné.

Výtvarnou stránkou byl potěšen také scénograf Petr Kolínský, jenž v Pyšelích objevil další ze svých několika rodných městeček. A aby se svým milým Pyšelským připomenul, nasadil si paruku, tím sňal ze svých beder několik let a demonstroval nezralé mládí. Přiznal se, že je trochu naivní divák, a proto představení propadl. *„Ale odnesl jsem si i odborný zážitek. Scénografie dala celé inscenaci jednotný celistvý názor, je vidět, že se na ní podílelo více lidí a jako kolektivní dílo i funguje,"* pochválil výtvarník a ocenil řešení nejdůležitějších scén, které se odehrávali na samém středu jeviště. *„Hezky pak vychází příchody a odchody – pryč jdete do kopce a na jeviště padáte shora,"* smál se porotce, který označil toto pojetí až za objevné. *„Je to výtvarně skvěle udělaný, ale i skvěle vyrobený a ušitý,"* pochvaloval si. Jen ty sukně se mu nezdály. *„Nabíraný, bohatě nabíraný sukně do pasu patří k těm holkám a sluší i těm kypřejším. Ve zvonový sukni si prostě nemůže kleknout. To nejde! Oni to měli ty lidi fakt dobře vymyšlený,"* horlil scénograf, čímž se rozvinul jeho monolog na téma vhodnost vybraných textilních materiálů, zdobnost oděvů a jejich barevnost, která různě reaguje na reflektory.

„A na mně je to shrnutí," povstal František Laurin. *„písně a jejich texty v tomto představení prostě budou stálicí. Vzpomeňme jen na úspěšnou cestu hry světovými divadly. První českou premiéru mělo Malované na skle v Divadle ABC a Jánošíka hrál Bartoška s Preissem, na Slovensku pak Dočolomanský nebo Haverle,"* připomněl stálou oblíbenost předlohy režisér, který konstatoval, že výběr Pyšelských byl obdivuhodný a že chápe, jak moc je muselo inscenování naplňovat radostí z krásné práce. *„Autor sám řekl, že hru společně s autorkou hudby napsali tak, aby ta muzika jakoby vznikala přímo na jevišti. Jeden začne zpívat, druhý se přidá až postupně strhnou celý sbor, čímž uvnitř vzniká dramatický moment. Po té redukci předlohy jste však nemohli jít jinou cestou než vybudovat jednotlivá čísla. Každý režisér musí přizpůsobit hru danému souboru, a vy jste se vydali cestou ne dramatických situací, ale cestou velmi zajímavého, půvabného scénického vyprávění,"* vyložil svoje chápání úhlu pohledu Pyšelských na způsob inscenování František Laurin. *„Snad jsme vás inspirovali k nějakému dalšímu zamyšlení. A to bylo naším cílem,"* uzavřel úterní rozborový seminář divadelní režisér. (jn)